

[DOSUŻY *ai*

D sg m dosuż(e)mu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Prawdopodobnie: Dzielny, zdolny, mający siły odpowiednie: Ten iest tákowey síly chłópu dofużemu ná iedney nodze ítał/ á dał fie zá drugą iąc/ y dopuścił fie mu o ziemię vderzyć/ czego nie mógł żaden dokázác. PaprGniazdo 90 (Linde).

Synonim: dzielny.

Cf [NIEDOSUŻY]

JW